

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1176/2008

z dnia 27 listopada 2008 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 713/2005 nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych antybiotyków o szerokim spektrum działania pochodzących z Indii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2026/97 z dnia 6 października 1997 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 15 i 19,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA

I. Poprzednie dochodzenie i obowiązujące środki

- (1) Rozporządzeniem (WE) nr 713/2005⁽²⁾ Rada nałożyła ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych antybiotyków o szerokim spektrum działania, a mianowicie na trójwodzian amoksycyliny, trójwodzian ampicyliny i cefaleksynę, które nie są oferowane w odmierzonych dawkach lub w formach lub opakowaniach przeznaczonych do sprzedaży detalicznej („produkt objęty postępowaniem”), objęte kodami CN ex 2941 10 10, ex 2941 10 20 i ex 2941 90 00, pochodzące z Indii. Stawka cła wynosi od 17,3 % do 30,3 % dla indywidualnie wskazanych eksporterów, ze stawką cła rezydualnego w wysokości 32 % dla przywozu prowadzonego przez pozostałych eksporterów.

II. Wszczęcie częściowego przeglądu okresowego

- (2) Po nałożeniu ostatecznego cła wyrównawczego rząd Indii twierdził, że zmieniły się okoliczności odnoszące

się do dwóch programów subsydiowania (programu „Duty Entitlement Passbook” oraz programu „Income Tax Exemption”; zwolnienia z podatku dochodowego zgodnie z sekcją 80 HHC Ustawy o podatku dochodowym) i że zmiany te mają charakter trwały. Rząd Indii utrzymywał, że wskutek tego poziom subsydiowania prawdopodobnie się zmniejszył, a zatem środki, które wprowadzono częściowo w odniesieniu do tych programów, powinny zostać skorygowane.

- (3) Komisja zbadała dowody przedłożone przez rząd Indii i uznała je za wystarczające do uzasadnienia wszczęcia przeglądu zgodnie z art. 19 rozporządzenia podstawowego. Po konsultacji z Komitetem Doradczym Komisja wszczęła z urzędu, poprzez zawiadomienie opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽³⁾, częściowy przegląd okresowy dotyczący rozporządzenia (WE) nr 713/2005.

- (4) Celem dochodzenia w ramach częściowego przeglądu okresowego jest ocena potrzeby utrzymania, zniesienia lub zmiany obowiązujących środków w odniesieniu do tych przedsiębiorstw, które korzystały z jednego lub obu zmienionych programów subsydiowania, w przypadku gdy przedstawiono wystarczające dowody zgodnie z odpowiednimi postanowieniami zawiadomienia o wszczęciu przeglądu. W toku dochodzenia w ramach częściowego przeglądu okresowego oceniana jest również potrzeba, zależnie od ustaleń przeglądu, skorygowania środków stosowanych względem innych przedsiębiorstw, które współpracowały w dochodzeniu prowadzącym do ustalenia poziomu obowiązujących środków lub środka rezydualnego stosowanego względem wszystkich pozostałych przedsiębiorstw.

III. Okres dochodzenia

- (5) Dochodzenie objęło okres od dnia 1 kwietnia 2006 r. do dnia 31 marca 2007 r. (zwany dalej „okresem objętym dochodzeniem przeglądownym” lub „ODP”).

⁽¹⁾ Dz.U. L 288 z 21.10.1997, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 121 z 13.5.2005, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 212 z 11.9.2007, s. 10.

IV. Strony, których dotyczy dochodzenie

- (6) Komisja poinformowała oficjalnie o wszczęciu dochodzenia w ramach częściowego przeglądu okresowego rząd Indii oraz tych indyjskich producentów eksportujących, którzy współpracowali w poprzednim dochodzeniu, zostali wymienieni w rozporządzeniu (WE) nr 713/2005 oraz w zawiadomieniu o wszczęciu częściowego przeglądu okresowego jako korzystający z któregośkolwiek z dwóch rzekomo zmienionych programów subsydiowania, jak również producentów wspólnotowych. Zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia swoich opinii w formie pisemnej i złożenia wniosku o przeprowadzenie przesłuchania. Przedłożone przez strony pisemne i ustne uwagi zostały rozpatrzone i w stosownych przypadkach wzięte pod uwagę.
- (7) Ze względu na liczbę stron objętych tym przeglądem przewidziano zastosowanie metod kontroli wyrwykowej w dochodzeniu w sprawie subsydiowania, zgodnie z art. 27 rozporządzenia podstawowego.
- (8) Jedynie dwóch producentów eksportujących zgłosiło się i dostarczyło informacji wymaganych dla kontroli wyrwykowej. Dlatego też nie uznano zastosowania metod kontroli wyrwykowej za niezbędne.
- (9) Jeden ze wspomnianych wyżej producentów eksportujących zadeklarował w odpowiedzi wyrwykowej, że nie otrzymywał pomocy w ramach dwóch rzekomo zmienionych programów subsydiowania (tj. programu „Duty Entitlement Passbook” oraz programu „Income Tax Exemption”; zwolnienia z podatku dochodowego zgodnie z sekcją 80 HHC Ustawy o podatku dochodowym) ani w okresie dochodzenia, które doprowadziło do obowiązywania środków, ani w ODP. Ponadto przedsiębiorstwo to nie współpracowało w ramach pierwotnego dochodzenia i nie ustalono, że zachodzi szczególna potrzeba dostosowania środka rezydualnego stosowanego względem wszystkich pozostałych przedsiębiorstw, włącznie ze wspomnianym powyżej. Przedsiębiorstwo nie spełnia więc warunków kwalifikowalności w odniesieniu do zakresu dochodzenia w ramach częściowego przeglądu okresowego określonych w pkt 4 zawiadomienia o wszczęciu postępowania i tym samym nie może brać udziału w dochodzeniu przeglądowym. Przedsiębiorstwo to zostało powiadomione o tej sytuacji.
- (10) Komisja przesłała kwestionariusze jednemu współpracującemu producentowi eksportującemu, który kwalifikował się do tego przeglądu, a mianowicie firmie Ranbaxy Laboratories Ltd, oraz rządowi Indii. Odpowiedzi wpłynęły zarówno od tego producenta, jak i od rządu Indii.
- (11) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszystkie informacje uznane za niezbędne do określenia subsydiowania. Przeprowadzono wizyty weryfikacyjne w siedzibach następujących zainteresowanych stron:

1) rząd Indii

Ministerstwo Handlu, New Delhi;

2) producenci eksportujący w Indiach

Ranbaxy Laboratories Ltd., New Delhi.

V. Ujawnienie i uwagi w sprawie procedury

- (12) Poinformowano rząd Indii i pozostałe zainteresowane strony o podstawowych faktach i okolicznościach, w oparciu o które zamierza się zaproponować zmianę stawki cła mającej zastosowanie wobec jedynego współpracującego producenta indyjskiego, jak również o zamiarze utrzymania obowiązujących środków w odniesieniu do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw, które nie współpracowały w ramach tego częściowego przeglądu okresowego. Wspomniane strony miały również stosowną ilość czasu na zgłoszenie uwag. Wszystkie przedstawione uwagi i komentarze zostały należycie wzięte pod uwagę, jak podano niżej.

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM

- (13) Produkt objęty niniejszym przeglądem jest takim samym produktem jak produkt, którego dotyczy rozporządzenie (WE) nr 713/2005, a mianowicie trójwodzian amoksycyliny, trójwodzian ampicyliny i cefaleksyna, które nie są oferowane w odmierzonych dawkach lub w formach lub opakowaniach przeznaczonych do sprzedaży detalicznej, objęte kodami CN ex 2941 10 10, ex 2941 10 20 oraz ex 2941 90 00, pochodzące z Indii.

C. SUBSYDIA

I. Wprowadzenie

- (14) W oparciu o informacje przedłożone przez rząd Indii i jedyne współpracujące producenta eksportującego oraz w oparciu o odpowiedzi na kwestionariusz Komisji przebadano następujące programy, co do których istnieje domniemanie, że w ich ramach udzielane są subsydia:
- a) program „Advance Authorisation” (uprzednio znany jako program „Advance Licence”);
- b) program „Duty Entitlement Passbook”;
- c) program „Export Promotion Capital Goods”;
- d) program „Focus Market”;
- e) programy zwolnień z podatku dochodowego (Income Tax Schemes):
- program „Export Income Tax Exemption”,
 - program „Income Tax Incentive for Research and Development”;
- f) program „Export Credit”.

- (15) Programy od a) do d) wymienione powyżej opierają się na Ustawie o handlu zagranicznym (Rozwój i regulacja) z 1992 r. (nr 22 z 1992 r.), która weszła w życie w dniu 7 sierpnia 1992 r. („Ustawa o handlu zagranicznym”). W Ustawie o handlu zagranicznym upoważnia się rząd Indii do wydawania zawiadomień dotyczących polityki eksportowej i importowej. Ich streszczenia publikowane są w dokumentach „Polityka eksportowa i importowa”, które Ministerstwo Handlu wydaje co pięć lat i regularnie uaktualnia. Dla ODP w niniejszej sprawie ma zastosowanie jeden dokument z zakresu polityki eksportowej i importowej, tj. pięcioletni plan odnoszący się do okresu od dnia 1 września 2004 r. do dnia 31 marca 2009 r. (zwany dalej „polityką EXIM 04-09”). Ponadto rząd Indii w „Podręczniku procedur – 1 września 2004 r. do 31 marca 2009 r., tom I” („PP I 04-09”) przedstawił również procedury, które regulują politykę EXIM 04-09. Podręcznik procedur jest również regularnie uaktualniany.
- (16) Programy zwolnień z podatku dochodowego wymienione powyżej pod lit. e) opierają się na Ustawie o podatku dochodowym z 1961 r., którą corocznie zmienia Ustawa o finansach.
- (17) Program „Export Credit” wymieniony wyżej pod lit. f) jest oparty na sekcjach 21 i 35 A Ustawy o regulacji bankowości z 1949 r., która zezwala Bankowi Rezerw Indii (Reserve Bank of India, „RBI”) na kierowanie bankami komercyjnymi w dziedzinie kredytów eksportowych.
- (18) Zgodnie z art. 11 ust. 10 rozporządzenia podstawowego Komisja zaprosiła rząd Indii do udziału w dodatkowych konsultacjach odnoszących się zarówno do zmienionych, jak i niezmienionych programów w celu wyjaśnienia okoliczności faktycznych dotyczących tych programów oraz w celu wypracowania wspólnego rozwiązania. Po przeprowadzeniu tych konsultacji, przy braku wspólnie uzgodnionego rozwiązania w odniesieniu do tych programów, Komisja objęła te wszystkie programy dochodzeniem w sprawie subsydiowania.

II. Poszczególne programy

1. Program „Advance Authorisation” („AAS”)

a) Podstawa prawna

- (19) Szczegółowy opis programu znajduje się w pkt od 4.1.1 do 4.1.14 polityki EXIM 04-09 oraz w rozdziałach od 4.1 do 4.30 PP I 04-09. Program ten był zwany programem „Advance Licence” podczas poprzedniego dochodzenia w ramach przeglądu, które doprowadziło do nałożenia rozporządzeniem (WE) nr 713/2005 obowiązującego obecnie ostatecznego cła wyrównawczego.

b) Kwalifikowalność

- (20) AAS składa się z sześciu podprogramów, które zostały opisane bardziej szczegółowo w motywie 21. Podprogramy te różnią się między innymi zakresem kwalifikowalności. Wytwórcy-eksporterzy i handlowcy-eksporterzy „powiązani” z wytwórcami pomocniczymi mają prawo do AAS w odniesieniu do wywozu fizycznego oraz do AAS w ramach zapotrzebowań rocznych. Wytwórcy-eksporterzy realizujący dostawy do eksportera końco-

wego kwalifikują się do AAS z tytułu dostaw pośrednich. Główni kontrahenci zaopatrujący kategorie „uznane za wywóz” wymienione w pkt 8.2 polityki EXIM 04-09, tacy jak dostawcy do jednostek zorientowanych na wywóz („EOU”), kwalifikują się do AAS w odniesieniu do kategorii „uznanych za wywóz”. Wreszcie, dostawcom pośrednim wytwórców-eksporterów przysługują świadczenia na kategorie „uznane za wywóz” w ramach podprogramów „Advance Release Order” („ARO”) oraz krajowej akredytywy otwartej przez nabywcę na rzecz sprzedawcy (obopólnej).

c) Zastosowanie w praktyce

- (21) Zezwolenia zaliczkowe mogą być wydawane w odniesieniu do następujących elementów:
- (i) wywóz fizyczny: jest to główny podprogram. Umożliwia on bezcłowy przywóz materiałów będących składnikami do produkcji konkretnego docelowego wyrobu przeznaczanego do wywozu. Termin „fizyczny” oznacza w tym kontekście, że produkt przeznaczony do wywozu musi opuścić terytorium Indii. W zezwoleniu wyszczególniona jest ulga przywózowa i obowiązek wywozu wraz z typem produktu przeznaczanego do wywozu;
 - (ii) zapotrzebowanie roczne: takie zezwolenie nie jest związane z konkretnym produktem przeznaczonym do wywozu, ale z szerszą grupą produktów (np. z produktami chemicznymi i produktami pokrewnymi). Posiadacz zezwolenia może – do pewnego progu wartości ustalonego na podstawie jego dotychczasowych wielkości wywozu – dokonywać bezcłowego przywozu każdego surowca używanego do produkcji artykułów zakwalifikowanych do takiej grupy produktów. Może on zadecydować o wywozie dowolnego produktu wchodzącego w skład określonej grupy produktów i powstałego przy użyciu takiego materiału zwolnionego z cła;
 - (iii) dostawy pośrednie: ten podprogram obejmuje przypadki, gdzie dwóch producentów zamierza wspólnie wytwarzać jeden produkt wywozowy, dzieląc między siebie proces wytwórczy. Wytwórca-eksporter, który wytwarza produkt pośredni, może dokonywać bezcłowego przywozu komponentów oraz uzyskać na ten cel wsparcie w ramach AAS przeznaczone na dostawy pośrednie. Eksporter końcowy finalizuje proces wytwórczy i jest zobowiązany do wywozu gotowego produktu;
 - (iv) kategoria „uznane za wywóz”: Ten podprogram umożliwia głównemu kontrahentowi bezcłowy przywóz komponentów niezbędnych do wytwarzania towarów, które mają być sprzedawane w charakterze „uznanych za wywóz” dla kategorii klientów wymienionych w pkt 8.2 lit. b)–f), g), i) oraz j) polityki EXIM 04-09. Według rządu Indii sprzedaż uznana za wywóz odnosi się do tych transakcji, w których dostarczone towary nie opuszczają kraju. Szereg kategorii dostaw uznawany jest za wywóz, pod warunkiem że towar wyprodukowany jest w Indiach, np. dostawa towarów do EOU lub do przedsiębiorstwa znajdującego się w specjalnej strefie ekonomicznej („SSE”);

(v) ARO: posiadacz AAS zamierzający pozyskać komponenty ze źródeł lokalnych w miejsce przywozu bezpośredniego ma możliwość zaopatrywania się w nie w oparciu o program ARO. W takich przypadkach zezwolenia zaliczkowe są poświadczane jako ARO i przyznawane lokalnemu dostawcy przy dostawie wymienionych w nich towarów. Przyznanie ARO upoważnia dostawcę lokalnego do korzystania ze świadczeń z tytułu kategorii uznawanych za wywóz zgodnie z pkt 8.3 polityki EXIM 04-09 (czyli AAS na dostawy pośrednie/kategorie uznane za wywóz, system ceł zwrotnych na uznany wywóz i zwrot ostatecznego podatku akcyzowego). W ramach mechanizmu ARO refunduje się podatki i cła dostawcy zamiast refundować je końcowemu eksporterowi w postaci zwrotu/refundacji ceł. Zwrot podatków/ceł można uzyskać zarówno w odniesieniu do komponentów ze źródeł lokalnych, jak i tych pochodzących z przywozu;

(vi) krajowa akredytywa otwarta przez nabywcę na rzecz sprzedawcy (obopólna): ten podprogram podobnie obejmuje dostawy ze źródeł lokalnych na rzecz posiadacza zezwolenia zaliczkowego. Posiadacz zezwolenia zaliczkowego może zwrócić się do banku o otwarcie akredytywy krajowej na rzecz lokalnego dostawcy. W przypadku przywozu bezpośredniego zezwolenie zostanie przez bank unieważnione jedynie w odniesieniu do wartości i wolumenu towarów pochodzących ze źródeł lokalnych zamiast z przywozu. Dostawca lokalny będzie uprawniony do świadczeń za kategorie uznane za wywóz zgodnie z pkt 8.3 polityki EXIM 04-09 (czyli z AAS na dostawy pośrednie/kategorie uznane za wywóz, systemu ceł zwrotnych na uznany eksport oraz zwrotu ostatecznego podatku akcyzowego).

Ustalono, że w trakcie ODP współpracujący eksporter uzyskał ustępstwa jedynie w ramach dwóch podprogramów związanych z produktem objętym postępowaniem, a mianowicie w ramach (i) AAS z tytułu wywozu fizycznego; oraz w ramach (ii) AAS z tytułu dostaw pośrednich. W związku z tym nie jest potrzebne ustalenie konieczności zastosowania środków wyrównawczych w odniesieniu do pozostałych niewykorzystanych podprogramów.

(22) Po nałożeniu rozporządzeniem (WE) nr 713/2005 obowiązującego obecnie ostatecznego cła wyrównawczego rząd Indii zmodyfikował system kontroli mający zastosowanie do AAS. Konkretnie, w celu umożliwienia przeprowadzenia kontroli przez władze Indii posiadacz zezwolenia zaliczkowego jest prawnie zobowiązany do prowadzenia „zgodnej z prawdą i odpowiedniej dokumentacji dotyczącej zużycia i wykorzystania towarów przywożonych bezcłowo/pozyskiwanych w kraju” we wskazanym formacie (rozdziały 4.26, 4.30 i załącznik 23 do PP I 04-09), czyli rejestru rzeczywistego zużycia. Rejestr ten musi zostać skontrolowany przez zewnętrznego biegłego księgowego/księgowego kosztów i prac, który wydaje zaświadczenie stwierdzające, że określone rejestry i odpowiednia ewidencja zostały zbadane, a informacje dostarczone zgodnie z załącznikiem 23 są prawdziwe i poprawne pod każdym względem. Wyżej wspomniane przepisy mają jednak zastosowanie jedynie do zezwoleń zaliczkowych wydanych w dniu 13 maja

2005 r. lub później. W odniesieniu do wszystkich zezwoleń zaliczkowych wydanych przed tą datą wymaga się, aby ich posiadacze stosowali się do mających uprzednio zastosowanie przepisów dotyczących kontroli, tj. aby prowadzili zgodną z prawdą i odpowiednią dokumentację dotyczącą zużycia i wykorzystania przywożonych towarów objętych pozwoleniem, w formacie wskazanym w załączniku 18 (rozdział 4.30 i załącznik 18 do PP I 02-07).

(23) W odniesieniu do podprogramów, z których korzystał w ODP jedyny współpracujący producent eksportujący, tj. wywozu fizycznego i dostaw pośrednich, zarówno ulga przywózowa, jak i obowiązek wywozu są ustalane pod względem wielkości i wartości przez rząd Indii oraz są udokumentowane w treści zezwolenia. Ponadto w trakcie realizacji przywozu i wywozu odpowiednie transakcje muszą być udokumentowane przez urzędników państwowych na formularzu zezwolenia. Wielkość przywozu dozwolonego w ramach tego programu ustala rząd Indii na podstawie standardowych norm nakładów i wyników („normy SION”). Normy SION istnieją dla większości produktów, włączając produkt objęty postępowaniem, i są publikowane w PP II 04-09. W związku z nałożeniem rozporządzeniem (WE) nr 713/2005 obowiązującego obecnie ostatecznego cła wyrównawczego normy SION dla produktu objętego postępowaniem miały zastosowanie jedynie w okresie do września 2005 r. Nowe normy wydane zostały we wrześniu 2006 r. (dla trójwodzianu amoksyliny) i w kwietniu 2007 r. (dla trójwodzianu ampicyliny i cefaleksyny). W międzyczasie stosowane były normy *ad hoc*.

(24) Przywożone komponenty nie są zbywalne i muszą być wykorzystane do wytworzenia docelowego produktu przeznaczonego do wywozu. Obowiązek wywozu musi być spełniony w określonych ramach czasowych od wydania pozwolenia (24 miesiące z dopuszczalnością dwóch przedłużeń po sześć miesięcy).

(25) W dochodzeniu w ramach przeglądu ustalono, że dokonywano przywozu surowców w ramach różnych zezwoleń oraz różnych norm SION, a następnie surowce te były mieszane i fizycznie wykorzystywane w procesie produkcyjnym tego samego wywożonego towaru. Biorąc pod uwagę powyższe, nie można było ustalić, czy wymogi norm SION, określone w konkretnych zezwoleniach w odniesieniu do bezcłowych komponentów, zostały przekroczone pod względem ilości materiałów potrzebnej do wytworzenia ilości referencyjnej docelowego produktu przeznaczonego do wywozu.

(26) W dochodzeniu w ramach przeglądu ustalono także, że określone przez władze Indii wymogi dotyczące kontroli albo nie były respektowane, albo nie zostały jeszcze sprawdzone w praktyce. W odniesieniu do zezwoleń zaliczkowych wydanych przed dniem 13 maja 2005 r. nie istnieją potrzebne rejestry rzeczywistego zużycia i zapasów (tj. załącznik 18). W odniesieniu do zezwoleń zaliczkowych wydanych po dniu 13 maja 2005 r. stosowane były potrzebne rejestry rzeczywistego zużycia i zapasów, lecz rząd Indii nie skontrolował jeszcze zgodności tych rejestrów z wymogami polityki EXIM. W tym ostatnim przypadku rejestry zostały skontrolowane jedynie przez zewnętrznych biegłych księgowych zgodnie z wymogami zawartymi w odpowiednich przepisach

indyjskich wymienionych w motywie 22. Niemniej jednak ani przedsiębiorstwo, ani biegły księgowy nie przechowały dokumentacji dotyczącej przebiegu procesu tej certyfikacji. Nie było planu audytu ani żadnych dodatkowych materiałów dotyczących przeprowadzonego audytu, nie zachowano też żadnych informacji dotyczących stosowanej metodologii i szczególnych wymogów potrzebnych do wykonania tak dokładnej pracy, wymagającej szczegółowej wiedzy technicznej na temat procesów produkcyjnych, wymogów polityki EXIM oraz procedur księgowych. Biorąc pod uwagę tę sytuację, uznaje się, że eksporter objęty dochodzeniem nie był w stanie wykazać, że odpowiednie postanowienia polityki EXIM zostały spełnione.

d) Uwagi do ujawnionych informacji

- (27) Jedyńy współpracujący producent przedstawił uwagi na temat AAS. Przedsiębiorstwo to twierdziło, że pomimo sytuacji opisanej w motywie 24 możliwe było ustalenie, czy wymogi norm SION, określone w konkretnych zezwoleniach, zostały przekroczone pod względem ilości materiałów potrzebnej do wytworzenia ilości referencyjnej docelowego produktu przeznaczanego do wywozu oraz że przedsiębiorstwo prowadziło szczegółową dokumentację dotyczącą rzeczywistego zużycia. W związku z powyższym należy zauważyć, że istniejąca dokumentacja produkcji potwierdza, iż nie było możliwe ustalenie wiarygodnej wartości odniesienia dla konkretnych zezwoleń (tj. materiału potrzebnego do wytworzenia ilości referencyjnej), biorąc pod uwagę różne mające zastosowanie normy SION oraz niejednolity zestaw surowców używanych do produkcji. Ponadto surowce objęte programem były także stosowane w produktach innych niż produkt objęty postępowaniem, tym samym czyniąc praktycznie niewykonalnymi wszelkie próby obliczenia wyników produkcji dla produktu objętego dochodzeniem. Ponadto naruszając odpowiednie przepisy rządu Indii, przedsiębiorstwo nie prowadziło wymaganych rejestrów rzeczywistego zużycia w odniesieniu do każdej polityki EXIM (tj. załącznik 18), których celem jest zapewnienie łatwego monitorowania i kontroli rzeczywistego zużycia. Przedsiębiorstwo stwierdziło także, że art. 26 ust. 1 rozporządzenia podstawowego nie daje Komisji prawa do wglądu do dokumentacji niezależnych biegłych księgowych. W opinii przedsiębiorstwa, jeżeli nie istnieją podstawy, by uznać, że biegły księgowy sporządził fałszywe zaświadczenie, zaświadczenie musi zostać przyjęte. W związku z powyższym należy przypomnieć, że proces weryfikacji prowadzonej przez biegłych księgowych oraz będące jego wynikiem odpowiednie zaświadczenia są elementem systemu weryfikacji wprowadzonego przez rząd Indii w jego polityce EXIM, jak zostało to opisane w motywie 22. Komisja ma zatem obowiązek sprawdzenia, czy wyżej wspomniany system weryfikacji jest rzeczywiście stosowany. Ponadto zgodnie z przepisami art. 11 ust. 8 rozporządzenia podstawowego Komisja musiała zbadać informacje dostarczone w toku dochodzenia, na których oparte są jego ustalenia.

Fakt, że ani przedsiębiorstwo, ani wyznaczony biegły księgowy nie są w posiadaniu dokumentów dotyczących kontroli dokonanych w celu wydania zaświadczenia przewidzianego w polityce EXIM, dowodzi, że przedsiębiorstwo nie miało możliwości wykazania, że spełnione zostały odpowiednie przepisy polityki EXIM. Przedsiębiorstwo kwestionuje fakt, że rząd Indii nie dokonał

jeszcze sprawdzenia zgodności jego rejestrów z wymogami polityki EXIM, ale nie dostarczyło żadnych konkretnych dowodów tego twierdzenia. Argumentowano także, że rzeczywiste zużycie jedyńego współpracującego producenta dla każdego z komponentów było wyższe niż normy SION oraz że nie miało miejsca nadmierne umorzenie należności celnych. Uwzględniając jednak faktyczną sytuację stwierdzoną podczas wizyty na miejscu (tj. brak segregacji komponentów i wytwarzanych produktów, stosowanie różnych norm SION, brak wymaganych przez politykę EXIM rejestrów rzeczywistego zużycia) oraz oczekujące na realizację dokonanie przez rząd Indii niezbędnych końcowych etapów weryfikacji, nie było możliwe dokonanie obliczeń rzeczywistego zużycia i wynikającego z niego nadmiernego umorzenia należności celnych dla każdego zezwolenia i normy SION. Wszystkie powyższe twierdzenia należy zatem odrzucić. Wreszcie, przedsiębiorstwo przekazało komentarze dotyczące błędów w obliczeniach, które zostały uznane za zasadne i uwzględnione w obliczeniach kwoty subsydium.

e) Wnioski

- (28) Zwolnienie z ceł przywozowych stanowi subsydium w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, tzn. finansowy wkład rządu Indii, który przyznał świadczenie eksportowemu objętemu dochodzeniem.
- (29) Dodatkowo, korzystanie z AAS z tytułu wywozu fizycznego oraz z AAS w kategorii dostawy pośrednie jest niewątpliwie prawnie uzależnione od dokonania wywozu i w związku z tym powinno być traktowane jako subsydia szczególne i powinno podlegać środkom wyrównawczym zgodnie z art. 3 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Bez zobowiązania się do wywozu przedsiębiorstwo nie może uzyskać korzyści wynikających z tych programów.
- (30) Żaden z dwóch podprogramów wykorzystywanych w niniejszym przypadku nie może być uważany za dozwolony system zwrotu ceł zapłaconych za składniki procesu produkcji lub system zwrotu ceł za składniki zastępcze w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Nie odpowiadają one zasadom określonym w załączniku I lit. i), załączniku II (definicja i zasady zwrotu ceł) oraz załączniku III (definicja i zasady zwrotu ceł za składniki zastępcze) rozporządzenia podstawowego. Rząd Indii nie zastosował skutecznie systemu ani procedury kontroli w celu sprawdzenia, czy i w jakim zakresie komponenty były zużyte do wytworzenia produktu wywożonego (załącznik II część II pkt 4 rozporządzenia podstawowego, a w przypadku systemów zwrotu ceł za składniki zastępcze – załącznik III część II pkt 2 rozporządzenia podstawowego). Same normy SION nie mogą zostać uznane za mechanizm kontroli rzeczywistego zużycia, ponieważ beczłowe komponenty przywożone w ramach zezwoleń, do których odnoszą się różne normy SION, są mieszane w tym samym procesie produkcyjnym wywożonego towaru. Stosowanie tego typu procesu nie daje rządowi Indii możliwości odpowiednio dokładnej kontroli ilości komponentów zużytych do produkcji przeznaczanej do wywozu i ustalenia, z którą wartością odniesienia wskazaną w normach SION należy te ilości porównywać. Ponadto rząd Indii nie przeprowadził bądź jeszcze nie

zakończył skutecznej kontroli w oparciu o prawidłowo prowadzony rejestr rzeczywistego zużycia. Rząd Indii nie przeprowadził również dalszego badania opartego na faktycznie zaangażowanych komponentach, pomimo że czynność ta powinna być normalnie wykonana w przypadku braku skutecznego systemu kontroli (załącznik II część II pkt 5 oraz załącznik III część II pkt 3 do rozporządzenia podstawowego). Wreszcie, udział biegłych księgowych w procesie kontroli nie doprowadził do poprawy systemu kontroli, ponieważ nie istnieją szczegółowe przepisy określające, w jaki sposób biegli księgowi powinni wykonywać powierzone im zadania, a informacje przedstawione podczas dochodzenia nie mogły zapewnić spełnienia wymogów zawartych w wyżej wspomnianych przepisach ustanowionych zgodnie z rozporządzeniem podstawowym.

- (31) Dwa przedmiotowe podprogramy podlegają zatem objęciu środkami wyrównawczymi.

f) Obliczenie kwoty subsydium

- (32) Przy braku dozwolonych systemów zwrotu ceł zapłaconych za składniki procesu produkcji lub systemów zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze, świadczenie podlegające środkom wyrównawczym jest umorzeniem całkowitych należności celnych przywozowych, normalnie należnych w przywozie komponentów. W związku z powyższym zauważa się, że w rozporządzeniu podstawowym przewiduje się nie tylko objęcie wyrównaniem „nadmiernego” umorzenia należności celnych. Zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) i załącznikiem I lit. i) rozporządzenia podstawowego wyrównaniu podlega jedynie nadmierne umorzenie należności celnych, pod warunkiem spełnienia warunków określonych w załącznikach II i III do rozporządzenia podstawowego. Warunki te nie były jednak spełnione w niniejszym przypadku. Zatem, w przypadku stwierdzenia braku odpowiedniego systemu monitorowania, nie ma zastosowania powyższy wyjątek dotyczący systemów zwrotu ceł, natomiast zastosowanie ma zwykła zasada wyrównywania kwot niezapłaconych należności celnych (dochód utracony), a nie jakiegokolwiek domniemanego nadmiernego umorzenia. Jak podano w załączniku II część II oraz załączniku III część II do rozporządzenia podstawowego, obliczenie takiego nadmiernego umorzenia nie należy do organu prowadzącego dochodzenie. Przeciwnie, zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego, do organu tego należy jedynie ustalenie wystarczających dowodów pozwalających odrzucić adekwatność domniemanego systemu weryfikacji.

- (33) Kwota subsydium dla eksportera, który korzystał z AAS, została obliczona na podstawie niepobranych należności celnych przywozowych (cło podstawowe i szczególne cła dodatkowe) za materiały przywożone w ramach dwóch podprogramów stosowanych podczas ODP dla produktu objętego postępowaniem (licznik). Zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego w przypadkach złożenia uzasadnionych roszczeń poniesione opłaty, niezbędne do uzyskania subsydium, zostały odjęte od kwoty subsydium. Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego ta kwota subsydium została przydzielona jako właściwy mianownik do obrotu pochodzącego z wywozu produktu objętego postępowaniem podczas

ODP, ponieważ subsydium zależy od dokonania wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do ilości wytworzonych, wyprodukowanych, wywożonych lub transportowanych.

- (34) Stopa subsydiowania jedyne go współpracującego producenta podczas ODP ustalona w odniesieniu do tego programu wynosi 8,2 %.

2. Program „Duty Entitlement Passbook” („DEPBS”)

a) Podstawa prawna

- (35) Szczegółowy opis DEPBS zawarto w pkt 4.3 polityki EXIM 04-09 oraz w rozdziale 4 PP I 04-09.

b) Kwalifikowalność

- (36) Do skorzystania z tego programu kwalifikuje się dowolny wytwórca-eksporter lub handlowiec-eksporter.

c) Stosowanie DEPBS w praktyce

- (37) Kwalifikujący się eksporter może złożyć wniosek o przyznanie mu w ramach DEPBS kredytów, które są obliczane jako procent od wartości produktów wywiezionych w ramach tego programu. Takie stawki DEPBS zostały ustalone przez władze indyjskie dla większości produktów, włącznie z produktem objętym postępowaniem. Są one ustalane na podstawie norm SION z uwzględnieniem zakładanej zawartości komponentów przywożonych z zagranicy w produkcie wytwarzanym na wywóz oraz częstotliwości występowania cła na takie materiały przywozowe, bez względu na to, czy należności celne przywozowe z tytułu domniemanego przywozu zostały rzeczywiście uiszczone czy nie.

- (38) Aby przedsiębiorstwo kwalifikowało się do wsparcia w ramach programu, musi ono dokonywać wywozu produktu. W momencie transakcji wywozowej eksporter musi przedstawić władzom Indii oświadczenie o dokonywaniu wywozu w ramach programu DEPBS. Aby produkty mogły być wywiezione, indyjskie władze celne wystawiają podczas trwania procedury wysyłkowej eksportowy dokument przewozowy. Dokument ten wskazuje między innymi kwotę kredytu DEPBS, jaki ma zostać przyznany dla tej transakcji wywozowej. W tym momencie eksporter zna kwotę korzyści, jaką otrzyma. Po wystawieniu wywozowego listu przewozowego przez władze celne rząd Indii nie może odmówić przyznania środków w ramach DEPBS. Stawką DEPBS stosowaną do obliczenia kwoty korzyści jest stawka obowiązująca w chwili sporządzania deklaracji wywozowej. W związku z tym nie ma możliwości wstecznego dostosowania poziomu korzyści.

- (39) Kredyty DEPBS są zbywalne bez ograniczeń i ważne w okresie 12 miesięcy od daty przyznania. Mogą one być wykorzystane na uiszczenie należności celnych z tytułu kolejnych transakcji przywozowych dowolnych produktów podlegających prawu przywozu bez ograniczeń, z wyjątkiem dóbr inwestycyjnych. Towary przywożone z wykorzystaniem tak uzyskanych kredytów mogą być sprzedawane na rynku krajowym (podlegają wtedy podatkowi od sprzedaży) lub wykorzystane do innych celów.

(40) Wnioski o przyznanie kredytu z programu DEPBS są składane w formie elektronicznej i mogą obejmować nieograniczoną liczbę transakcji wywozowych. Nie istnieją *de facto* ściśle określone terminy składania wniosków o przyznanie kredytu z programu DEPBS. System elektroniczny używany do zarządzania programem DEPBS nie wyklucza automatycznie transakcji wywozowych przekraczających termin składania wniosków wspomniany w rozdziale 4.47 PP I 04-09. Ponadto, jak zostało to jasno określone w rozdziale 9.3 PP I 04-09, wnioski, które wpłynęły po upływie terminu składania wniosków, mogą nadal być rozpatrywane przy nałożeniu niewielkiej opłaty karnej (tj. 10 % wartości uprawnienia).

d) Uwagi do ujawnionych informacji

(41) Po ujawnieniu informacji jedyny współpracujący producent eksportujący przedstawił uwagi na temat DEPBS. Przedsiębiorstwo twierdziło, że korzyści uzyskane z programu DEPBS nie powinny stanowić podstawy do zastosowania środków wyrównawczych, ponieważ korzyści nie dotyczą produktu objętego postępowaniem. Przedsiębiorstwo nie przedstawiło jednak żadnych argumentów, które mogłyby zostać przeciwstawione praktycznemu wprowadzaniu w życie programu przedstawionemu w motywach od 37 do 40. Przedsiębiorstwo twierdziło także, że do obliczenia poziomu przyznanych korzyści celnych używana powinna być jedynie kwota kredytu wywozów dokonanych w ODP, nie uzasadniło jednak, dlaczego metoda obliczeń stosowana zarówno w aktualnym, jak i poprzednim dochodzeniu, które doprowadziło do nałożenia obowiązujących środków, nie jest zgodna z przepisami rozporządzenia podstawowego. Twierdzenia te należy zatem odrzucić. Wreszcie, przedsiębiorstwo przekazało komentarze dotyczące błędów w obliczeniach, które zostały uznane za zasadne i uwzględnione w obliczeniach kwoty subsydium.

e) Wnioski dotyczące DEPBS

(42) DEPBS zapewnia subsydia w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Środki w ramach DEPBS stanowią wkład finansowy rządu Indii, gdyż zostaną w końcu wykorzystane jako wyrównanie przywozowych należności celnych, tym samym zmniejszając przychód z ceł uzyskiwanych przez rząd Indii, który w innym przypadku byłby należny. Ponadto środki w ramach DEPBS zapewniają korzyści eksporterowi, gdyż poprawiają jego płynność finansową.

(43) Środki w ramach DEPBS są prawnie uzależnione od dokonania wywozu i tym samym są uważane za szczególne i podlegające środkom wyrównawczym zgodnie z art. 3 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego.

(44) Program ten nie może być uznany za dopuszczalny system zwrotu cła czy zastępczy system zwrotu w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Nie odpowiada on rygorystycznym zasadom określonym w załączniku I lit. i), załączniku II (definicja i zasady zwrotu) oraz załączniku III (definicja i zasady zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze) rozporządzenia podstawowego. Eksporter nie jest zobowiązany do rzeczywistego wykorzystania towarów przywożonych na zasadach bezcłowych do procesu produkcji, a kwota przyznanej korzyści nie jest obliczana

w powiązaniu z rzeczywiście wykorzystaną ilością takich komponentów. Ponadto nie istnieje żaden system lub procedura odpowiednia dla potwierdzenia, które komponenty są wykorzystywane do produkcji produktu na wywóz lub czy wystąpiła nadmierna płatność należności celnych przywozowych w znaczeniu lit. i) załącznika I oraz załączników II i III rozporządzenia podstawowego. Wreszcie, eksporter kwalifikuje się do korzystania z programu DEPBS niezależnie od tego, czy przywozi jakiegokolwiek komponenty. Aby uzyskać korzyści, wystarczy, aby eksporter dokonał jedynie wywozu gotowych produktów, bez potrzeby wykazywania, że którykolwiek z użytych komponentów pochodził z przywozu. Stąd też nawet eksporterzy, którzy nabywali wszystkie komponenty ze źródeł lokalnych i nie przywozili żadnych towarów, które można było użyć jako komponenty w procesie produkcji, kwalifikują się do korzystania z programu DEPBS.

f) Obliczenie kwoty subsydium

(45) Zgodnie z art. 2 ust. 2 oraz art. 5 rozporządzenia podstawowego oraz metodą obliczeń stosowaną dla tego programu w rozporządzeniu (WE) nr 713/2005 kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych została obliczona w rozumieniu kwoty korzyści przeniesionych na ich odbiorcę, co do których ustalono, że otrzymał je w trakcie ODP. Biorąc to pod uwagę, uznano, że przeniesienie korzyści na odbiorcę zostało dokonane w momencie realizacji transakcji wywozowej na warunkach określonych w tym programie. Od tego momentu rząd Indii ponosi odpowiedzialność z tytułu rezygnacji z opłat celnych, co stanowi wkład finansowy w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Gdy tylko władze celne wystawią wywozowy list przewozowy określający, między innymi, wysokość środków przyznanych w ramach DEPBS w odniesieniu do tej konkretnej transakcji, rząd Indii nie może już decydować o przyznaniu subsydium lub nie, ani o jego wysokości. Jakiegokolwiek zmiany stawek DEPBS, mające miejsce między rzeczywistym wywozem a wydaniem licencji DEPBS, nie mają mocy wstecznej w odniesieniu do przyznanej kwoty korzyści. Ponadto jedyny współpracujący producent eksportujący księgował środki z DEPBS na zasadzie memoriałowej, jako przychód uzyskany w momencie zawarcia transakcji wywozowej.

(46) W przypadkach uzasadnionych rozszczeń opłaty słusznie poniesione na rzecz uzyskania subsydium zostały odjęte od ustalonej tą metodą kwoty uzyskanych kredytów, aby otrzymać kwotę subsydiów wyrażoną w liczniku, w myśl art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego kwota subsydium przydzielona do całkowitej wysokości obrotu w eksporcie podczas okresu objętego dochodzeniem przeglądowym została określona jako właściwy mianownik, gdyż subsydia jest uzależnione od dokonania wywozu i nie było udzielane w odniesieniu do ilości wytworzonych, wyprodukowanych, wywiezionych czy przetransportowanych towarów.

(47) Stopa subsydiowania jedynego współpracującego producenta eksportującego podczas ODP ustalona w odniesieniu do tego programu wynosi 2,1 %.

3. Program „Export Promotion Capital Goods” („EPCGS”)

a) Podstawa prawna

- (48) Szczegółowy opis EPCGS zawarto w rozdziale 5 polityki EXIM 04-09 oraz w rozdziale 5 PP I 04-09.

b) Kwalifikowalność

- (49) Do korzystania z tego programu kwalifikują się wytwórcy-eksporterzy, handlowcy-eksporterzy „powiązani z” producentami pomocniczymi i dostawcami usług.

c) Zastosowanie w praktyce

- (50) Zgodnie z warunkiem obowiązku wywozu przedsiębiorstwo może przywozić dobra inwestycyjne (nowe, a od kwietnia 2003 r. – dobra inwestycyjne używane, niemające więcej niż 10 lat) po obniżonej stawce celnej. W tym celu rząd Indii wystawia, po otrzymaniu stosownego wniosku i uiszczeniu opłaty, licencję EPCGS. Od kwietnia 2000 r. począwszy, program ten przewiduje obniżoną stawkę cła przywozowego wynoszącą 5 % dla wszystkich dóbr inwestycyjnych przywożonych w ramach tego programu. Do dnia 31 marca 2000 r. stosowana była efektywna stawka celna w wysokości 11 % (w tym 10 % dopłaty), a w przypadku przywozów o znacznej wartości stosowano zerową stawkę celną. Aby spełnić obowiązek wywozowy, przywożone dobra inwestycyjne muszą zostać wykorzystane do wyprodukowania określonej ilości towarów na wywóz w określonym okresie.

- (51) Posiadacze licencji EPCGS mogą również zaopatrywać się w dobra inwestycyjne lokalnie. W takim wypadku lokalny producent dóbr inwestycyjnych może spożytkować korzyści na bezcłowy przywóz składników potrzebnych do produkcji tych dóbr inwestycyjnych. Lokalny producent może również ubiegać się o korzyści z uznanego eksportu w związku z dostawą dóbr inwestycyjnych posiadaczowi licencji EPCGS.

d) Uwagi do ujawnionych informacji

- (52) Po ujawnieniu informacji jedyny współpracujący producent eksportujący przedstawił uwagi na temat EPCGS. Przedsiębiorstwo twierdziło, że na podstawie ogólnie przyjętych zasad księgowania dobra inwestycyjne zostają zużyte w procesie produkcji. W odniesieniu do powyższego należy zauważyć, że przedsiębiorstwo nie uzasadniło tego twierdzenia poprzez jednoznaczne nazwanie konkretnych ogólnie przyjętych zasad księgowania oraz poprzez dostarczenie analizy związanej z odpowiednimi przepisami dotyczącymi EPCGS w polityce EXIM, a także definicji komponentów zużywanych w procesie produkcji, zgodnie z załącznikiem II do rozporządzenia podstawowego. Podnosi się także, że jako zwykły okres amortyzacji zastosowany powinien być okres amortyzacji przedsiębiorstwa. Niemniej takie podejście stoi w sprzeczności z odpowiednimi przepisami art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Twierdzenia te

należy zatem odrzucić. Wreszcie, przedsiębiorstwo przekazało komentarze dotyczące błędów w obliczeniach, które zostały uznane za zasadne i uwzględnione w obliczeniach kwoty subsydium.

e) Wnioski w sprawie programu EPCGS

- (53) EPCGS zapewnia subsydia w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Obniżenie ceł stanowi wkład finansowy rządu Indii, ponieważ ta ulga zmniejsza jego wpływy z cła, które byłyby należne w przeciwnym przypadku. Ponadto obniżenie cła przyznaje korzyści eksporterowi, ponieważ zaoszczędzone należności celne przywozowe poprawiają jego płynność finansową.
- (54) Ponadto EPCGS jest prawnie uzależnione od dokonania wywozu, ponieważ takich licencji nie można uzyskać bez zobowiązania się do wywozu. Program ten jest zatem uznany za subsydia szczególne, podlegające środkom wyrównawczym w myśl art. 3 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (55) Wreszcie, programu tego nie można uznać za stanowiący dozwolony system zwrotu ceł zapłaconych za składniki procesu produkcji lub system zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Dobra inwestycyjne nie wchodzą w zakres takich dopuszczalnych systemów określonych w załączniku I lit. i) rozporządzenia podstawowego, ponieważ nie zostały one wykorzystane do wytworzenia wywiezionych produktów.

f) Obliczenie kwoty subsydium

- (56) Kwota subsydium została obliczona, zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, na podstawie niezapłaconego cła od importowanych dóbr inwestycyjnych, poprzez rozłożenie subsydium na okres, który odzwierciedla normalną amortyzację takich aktywów w branży produkującej antybiotyki. Zgodnie z ustaloną praktyką tak obliczona kwota, którą można przyporządkować do ODP, została dostosowana poprzez dodanie odsetek z tego okresu w celu odzwierciedlenia całkowitej wartości korzyści odniesionych w tym czasie. Uznano, że komercyjna stopa procentowa obowiązująca w Indiach w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym była właściwa dla wyżej wymienionego celu. W przypadkach złożenia uzasadnionych roszczeń niezbędne opłaty poniesione na uzyskanie subsydium zostały odjęte od tej sumy zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego, aby w liczniku otrzymać kwotę subsydium. Zgodnie z art. 7 ust. 2 oraz art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego ta kwota subsydium została przydzielona jako właściwy mianownik do obrotu w wywozie podczas ODP, ponieważ subsydia należą od dokonania wywozu i nie zostały przyznane w odniesieniu do ilości wytworzonych, wyprodukowanych, wywożonych lub transportowanych.

- (57) Stopa subsydiowania jedyne go współpracującego producenta eksportującego podczas ODP ustalona w odniesieniu do tego programu wynosi 0,1 %.

4. Program „Export Credit” („ECS”)

a) Podstawa prawna

- (58) Szczegóły tego programu zostały określone w Okólniku głównym DBOD nr DIR.(Exp).BC 01/04.02.02/2007-08 Indyjskiego Banku Rezerw („RBI”), adresowanym do wszystkich banków komercyjnych w Indiach.

b) Kwalifikowalność

- (59) Do korzystania z tego programu kwalifikują się eksportujący wytwórcy i eksportujące podmioty handlowe.

c) Zastosowanie w praktyce

- (60) W ramach tego programu RBI ustala obowiązujące pułapy stóp procentowych kredytów eksportowych, zarówno w rupiach indyjskich, jak i w walucie obcej, które mogą być stosowane przez banki komercyjne w stosunku do eksporterów. Program ECS składa się z dwóch podprogramów: programu „Pre-Shipment Export Credit” („kredyt fazy pakowania”), który obejmuje kredyty udzielane eksporterowi na sfinansowanie zakupu, przetwarzania, wytwarzania, pakowania lub wysyłki towarów przed dokonaniem wywozu, oraz programu „Post-Shipment Export Credit”, który zapewnia kapitał operacyjny w postaci pożyczek dla sfinansowania należności z tytułu wywozu. RBI zaleca również bankom udostępnienie określonej kwoty własnych kredytów bankowych netto na rzecz finansowania eksportu.

- (61) W wyniku stosowania postanowień okólnika głównego RBI eksporterzy mogą otrzymać kredyty eksportowe o preferencyjnych stopach procentowych w porównaniu ze stopami procentowymi zwykłych kredytów komercyjnych („kredyty gotówkowe”), których warunki ustalane są jedynie w zależności od warunków rynkowych. Różnica w stopach procentowych może być mniejsza dla przedsiębiorstw o dobrej zdolności kredytowej. Faktycznie, przedsiębiorstwa o dobrej historii kredytowej mogą uzyskać kredyty eksportowe i gotówkowe na tych samych warunkach.

d) Uwagi do ujawnionych informacji

- (62) Po ujawnieniu informacji jedyny współpracujący producent eksportujący przedstawił uwagi na temat ECS. Przedsiębiorstwo stwierdziło, że (i) udzielanie kredytu eksportowego w walucie obcej nie angażuje środków publicznych; (ii) niskie stopy procentowe kredytu eksportowego w walucie obcej związane są z dobrą zdolnością kredytową przedsiębiorstwa; oraz (iii) stopa procentowa użyta do porównania z kredytem w walucie obcej powinna być inna niż użyta w kredycie udzielonym w rupii indyjskiej. W tym zakresie należy zauważyć, że kredyty eksportowe zarówno w rupiach indyjskich, jak i w walutach obcych należą do tego samego okólnika

głównego RBI, którego praktyczne stosowanie opisane zostało w motywach 60 i 61 i którego szczegółowe i wprowadzające ograniczenia przepisy wskazują, iż finansowanie i pobieranie oprocentowania od kredytów eksportowych w walutach obcych związane są z jasnymi dyrektywami wprowadzonymi przez rząd. W odniesieniu do stopy użytej w porównaniu należy zauważyć, że została ona przeniesiona przez przedsiębiorstwo na jego kredyt w rupiach indyjskich i, zgodnie z odpowiednimi przepisami okólnika głównego RBI, eksporterzy mogą dowolnie przenosić tę samą transakcję wywozową z kredytu w rupiach na kredyt w walucie obcej. Uznaje się zatem za odpowiednie użycie w celu porównania jedynej stopy, o której poinformowało przedsiębiorstwo, jako jego normalnej indyjskiej stopy procentowej. Twierdzenia te należy zatem odrzucić. Wreszcie, przedsiębiorstwo przekazało komentarze dotyczące błędów w obliczeniach, które zostały uznane za zasadne i uwzględnione w obliczeniach kwoty subsydium.

e) Wnioski dotyczące programu ECS

- (63) Preferencyjne stopy procentowe kredytu ECS ustanowiono przez okólnik główny RBI, o których mowa w motywie 58, mogą obniżać koszty odsetkowe eksportera w porównaniu z kosztami kredytu ustalonymi wyłącznie przez warunki rynkowe i w tym przypadku umożliwiają danemu eksporterowi skorzystanie z korzyści w rozumieniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Finansowanie wywozu nie jest samo w sobie bardziej bezpieczne od finansowania na rynku wewnętrznym. W rzeczywistości zwykle jest ono postrzegane jako finansowanie o podwyższonym ryzyku i stopień zabezpieczenia wymagany dla określonego kredytu, niezależnie od celu finansowania, jest wyłącznie decyzją handlową danego banku komercyjnego. Różnice stóp w odniesieniu do różnych banków wynikają z metodologii przyjętej przez RBI, polegającej na ustalaniu maksymalnych stóp oprocentowania kredytów indywidualnie dla każdego banku komercyjnego. Ponadto banki komercyjne nie byłyby zobowiązane do oferowania kredytobiorcom finansowania wywozu korzystniejszych stóp procentowych na kredyty eksportowe udzielane w obcej walucie.

- (64) Mimo iż kredyty preferencyjne w ramach programu ECS są przyznawane przez banki komercyjne, to korzyść ta stanowi wkład finansowy ze strony rządu w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego. W tym kontekście należy zauważyć, że ani art. 2 ust. 1 lit a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego, ani ASCM nie wymagają opłaty za prowadzenie rachunków funduszy publicznych, np. spłaty banków publicznych przez rząd Indii, dla ustalenia subsydium, a jedynie wytycznych od rządu, jak realizować funkcje określone w ppkt (i), (ii) lub (iii) art. 2 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego. RBI jest organem publicznym i jest objęty definicją „władzy publicznej” zgodnie z art. 1 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Jest on w 100 % własnością rządu, realizuje cele polityki publicznej, np. politykę monetarną, a jego władze są wyznaczane przez rząd Indii. RBI wyznacza wykonywanie określonych funkcji przez jednostki prywatne w rozumieniu

art. 2 ust. 1) lit. a) ppkt (iv) tiret drugie rozporządzenia podstawowego, ponieważ banki komercyjne są związane określonymi przezeń warunkami, między innymi maksymalnymi pułapami stóp procentowych na kredyty eksportowe, zlecanymi w okólniku głównym RBI, oraz przepisami RBI stanowiącymi, że banki komercyjne muszą przeznaczać pewną określoną ilość udzielanych przez nie kredytów bankowych netto na finansowanie eksportu. Tym samym banki komercyjne zobowiązane są przez RBI do wykonywania funkcji wspomnianych w art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego, w tym przypadku do udzielania pożyczek w formie preferencyjnego finansowania wywozu. Taki bezpośredni transfer środków w formie pożyczek udzielanych pod pewnymi warunkami normalnie należały do obowiązków władz publicznych, a stosowana praktyka nie różni się istotnie od praktyk normalnie stosowanych przez władze publiczne w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego. Subsydium to, zgodnie z art. 3 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego, uznawane jest za szczególne i stanowiące podstawę do zastosowania środków wyrównawczych, ponieważ preferencyjne stopy procentowe są dostępne wyłącznie w odniesieniu do finansowania transakcji wywozowych oraz są uzależnione od dokonania wywozu.

f) Obliczenie kwoty subsydium

- (65) Kwota subsydium została obliczona na podstawie różnicy pomiędzy odsetkami zapłaconymi za kredyty eksportowe wykorzystane w ODP a kwotą odsetek należnych w przypadku zwykłych kredytów komercyjnych wykorzystywanych przez jedynego współpracującego producenta eksportującego. Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego kwota subsydium (licznik) została rozdzielona na łączny obrót w ramach wywozu w ODP jako właściwy mianownik, ponieważ subsydium jest uzależnione od dokonania wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do wytworzonych, wyprodukowanych, wywożonych czy transportowanych ilości.
- (66) Stopa subsydiowania jedynego współpracującego producenta eksportującego podczas ODP ustalona w odniesieniu do tego programu wynosi 1,3 %.

5. Programy podatku dochodowego (Income Tax Schemes)

a) Program „Income Tax Exemption” („ITES”)

Sekcja 80HHC Ustawy o podatku dochodowym 1961 („UPD”)

- (67) W ramach tego programu eksporterzy mogli korzystać z częściowego zwolnienia z podatku dochodowego od zysków pochodzących ze sprzedaży eksportowej. Podstawa prawna dla tego zwolnienia ustalona została w sekcji 80HHC UPD.
- (68) Ten przepis UPD został uchylony, począwszy od roku podatkowego 2005/2006 (tj. od roku budżetowego trwa-

jącego od dnia 1 kwietnia 2004 r. do dnia 31 marca 2005 r.), tak więc po dniu 31 marca 2004 r. nie przynajmniej żadnej korzyści na mocy sekcji 80HHC UPD. Jedyne współpracujące producent eksportujący nie korzystał podczas ODP z żadnych świadczeń w ramach tego programu. W związku z powyższym, ponieważ wycofano się z tego programu, zgodnie z art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego nie będą w odniesieniu do niego ustalane środki wyrównawcze.

b) Program „Income Tax Incentive for Research and Development” („ITIRAD”)

(i) Podstawa prawna

- (69) Szczegółowy opis ITIRAD podano w sekcji 35(2AB) UPD.

(ii) Kwalifikowalność

- (70) Spółki zaangażowane w przemysł biotechnologiczny lub wytwarzanie lub produkcję leków, farmaceutyków, chemikaliów, sprzętu elektronicznego, komputerów, sprzętu telekomunikacyjnego lub jakiegokolwiek innego artykułu lub rzeczy, która może być zgłoszona, są uprawnione do otrzymywania korzyści w ramach tego programu.

(iii) Zastosowanie w praktyce

- (71) Dla wszelkich wydatków (innych niż koszt gruntu lub budynku) ponoszonych na badania własne oraz na urządzenia wspierające rozwój zatwierdzone przez Departament Nauki i Badań Przemysłowych rządu Indii, dla celów podatku dochodowego dozwolone jest potrącenie sumy równej 150 % kosztów faktycznie poniesionych. Stąd, przez 50 % potrącenie kosztów fikcyjnych (tj. kosztów, które faktycznie nie zostały poniesione), podstawa podatku dochodowego i tym samym obciążenie podatkiem dochodowym zostaje sztucznie obniżona.

(iv) Uwagi do ujawnionych informacji

- (72) Po ujawnieniu informacji nie zgłoszono komentarzy w odniesieniu do ITIRAD.

(v) Wnioski dotyczące programu ITIRAD

- (73) ITIRAD zapewnia subsydia w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sztuczna redukcja podstawy podatku dochodowego zgodnie z sekcją 35(2AB) UPD stanowi finansowy wkład wnoszony przez rząd Indii, ponieważ obniża to dochód z podatku dochodowego rządu Indii, który w przeciwnym razie byłby należny. Dodatkowo, redukcja podatku dochodowego jest świadczeniem korzyści na rzecz przedsiębiorstwa, ponieważ poprawia jej płynność finansową.

(74) Sformułowanie użyte w sekcji 35(2AB) UPD dowodzi, że ITIRAD jest szczególnie *de jure* w rozumieniu art. 3 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego i dlatego stanowi podstawę zastosowania środków wyrównawczych. Warunki kwalifikowania dla tego programu nie są regulowane obiektywnymi kryteriami, które są neutralne w rozumieniu art. 3 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego. Korzyści wynikające z tego programu są dostępne jedynie dla niektórych gałęzi przemysłu, gdyż rząd Indii nie udostępnił tego programu wszystkim sektorom. Takie ograniczenie ma charakter szczególnie, ponieważ kategoria „grupa gałęzi przemysłu” wymieniona w art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego jest synonimem ograniczenia sektorów. Ograniczenie to nie ma charakteru gospodarczego i nie stosuje się horyzontalnie, np. w stosunku do liczby zatrudnionych lub rozmiaru przedsiębiorstwa.

(vi) *Obliczenie kwoty subsydium*

(75) Kwotę subsydium obliczono na podstawie różnicy pomiędzy należnym podatkiem dochodowym za okres dochodzenia w przypadku, gdyby zastosowano się do przepisów sekcji 35(2AB) UPD, a podatkiem należnym w przypadku niezastosowania się do tych przepisów. Ta kwota subsydium (licznik) została rozdzielona na całkowity obrót mający miejsce w ODP jako odpowiedni mianownik, zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, ponieważ subsydium to odnosi się do każdej sprzedaży, krajowej i eksportowej, a nie zostało przyznane w odniesieniu do wytworzonych, wyprodukowanych, wywożonych czy transportowanych ilości.

(76) Stopa subsydiowania jedyne go współpracującego producenta eksportującego podczas ODP ustalona w odniesieniu do tego programu wynosi 0,1 %.

6. Program „Focus Market” („FMS”)

a) Podstawa prawna

(77) Szczegółowy opis FMS zawarto w rozdziale 3.9 polityki EXIM 04-09 oraz w rozdziale 3.20 PP I 04-09.

b) Kwalifikowalność

(78) Do skorzystania z tego programu kwalifikuje się dowolny wytwórca-eksporter lub handlowiec-eksporter.

c) Zastosowanie w praktyce

(79) W tym programie wywóz wszelkich produktów do krajów wymienionych w dodatku 37-C PP I 04-09 może podlegać kredytowi celnemu odpowiadającemu 2,5 % wartości FOB produktów wywiezionych w ramach programu. Niektóre rodzaje działalności wywozowej są wyłączone z programu, np. wywóz

towarów wwiezionych lub przeladowanych, uznanych za wywóz, wywóz usług oraz obrót w wywozie podmiotów działających w specjalnych strefach ekonomicznych/jednostkach eksportowych. Wyłączone z programu są także niektóre typy produktów, np. diamenty, metale szlachetne, rudy, zboża, cukier i produkty ropopochodne.

(80) Kredyty celne w ramach FMS są zbywalne bez ograniczeń i ważne w okresie 24 miesięcy od daty przyznania zaświadczenia o uprawnieniach do odpowiedniego kredytu. Mogą one być wykorzystane na uiszczenie należności celnych z tytułu kolejnych transakcji przywozowych dowolnych komponentów lub produktów łącznie z dobrami inwestycyjnymi.

(81) Zaświadczenie o uprawnieniach do kredytu jest wydawane w porcie, w którym dokonany został wywóz, po dokonaniu wywozu lub przesyłki towarów. W przypadku gdy wnioskodawca dostarczy władzom kopie całej odpowiedniej dokumentacji wywozowej (np. zamówień na wywóz, faktur, dokumentów przewozowych, zaświadczeń banku o dokonaniu wywozu), rząd Indii nie może już decydować o przyznaniu kredytu celnego lub nie.

d) Uwagi do ujawnionych informacji

(82) Po ujawnieniu informacji jedyny współpracujący producent eksportujący przedstawił uwagi na temat FMS. Przedsiębiorstwo stwierdziło, że program jest związany pod względem geograficznym z innymi krajami i Komisja Europejska nie może ustalać względem niego środków wyrównawczych. Nie mogło ono jednak zakwestionować ani praktycznego wprowadzania w życie programu, ani sposobu wykorzystywania korzyści z FMS, jak zostało to określone w motywach od 79 do 81. W związku z powyższym i to twierdzenie musiało zostać odrzucone. Wreszcie, przedsiębiorstwo przekazało komentarze dotyczące błędów w obliczeniach, które zostały uznane za zasadne i uwzględnione w obliczeniach kwoty subsydium.

e) Wnioski dotyczące programu FMS

(83) FMS zapewnia subsydia w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Kredyt celny w ramach FMS stanowi wkład finansowy rządu Indii, gdyż zostanie on w końcu wykorzystany jako wyrównanie należności celnych przywozowych, tym samym zmniejszając przychód z ceł uzyskiwanych przez rząd Indii, które w przeciwnym przypadku byłyby należne. Ponadto kredyt celny w ramach FMS zapewnia korzyści eksporterowi, gdyż poprawia jego płynność finansową.

- (84) Ponadto prawo do korzyści z programu FMS w myśl zapisów prawa jest uzależnione od dokonania wywozu, w związku z czym ustalono, że jest ono szczególne i jako takie podlega środkom wyrównawczym zgodnie z art. 3 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (85) Program ten nie może być uznany za dopuszczalny system zwrotu ceł zapłaconych za składniki procesu produkcji czy zastępczy system zwrotu w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Nie odpowiada on rygorystycznym zasadom określonym w załączniku I lit. i), załączniku II (definicja i zasady zwrotu) oraz załączniku III (definicja i zasady zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze) rozporządzenia podstawowego. Eksporter nie jest zobowiązany do rzeczywistego wykorzystania towarów przywożonych na zasadach beczłowych do procesu produkcji, a kwota przyznanej korzyści nie jest obliczana w powiązaniu z rzeczywiście wykorzystaną ilością takich komponentów. Nie istnieje żaden system ani procedura odpowiednia dla potwierdzenia, które komponenty są zużywane w procesie produkcyjnym wywożonego produktu, lub czy miała miejsce nadmierna płatność należności celnych przywozowych w rozumieniu załącznika I lit. i) oraz załączników II i III rozporządzenia podstawowego. Wreszcie, eksporter kwalifikuje się do korzystania z programu FMS niezależnie od tego, czy dokonuje przywozu jakichkolwiek komponentów. Aby uzyskać korzyści, wystarczy, aby eksporter dokonał jedynie wywozu gotowych produktów, bez potrzeby wykazywania, że którykolwiek z użytych komponentów pochodził z przywozu. Stąd też nawet eksporterzy, którzy nabywali wszystkie komponenty ze źródeł lokalnych i nie przywozili żadnych towarów, których można było użyć jako komponentów w procesie produkcji, kwalifikują się do korzystania z programu FMS. Ponadto eksporter może korzystać z kredytów celnych FMS w celu przywozu dóbr inwestycyjnych, choć dobra

inwestycyjne nie wchodzą w zakres dopuszczalnych systemów zwrotu ceł określonych w lit. i) załącznika I do rozporządzenia podstawowego, ponieważ nie są one zużywane do wytworzenia produktów wywożonych.

f) Obliczenie kwoty subsydium

- (86) Kwota subsydiów stanowiących podstawę zastosowania środków wyrównawczych została obliczona w przeliczeniu na korzyści, co do których ustalono, że odbiorca uzyskał je w trakcie ODP, zaksięgowanych przez współpracującego producenta eksportującego na zasadzie rachunkowości memoriałowej jako dochód na etapie transakcji wywozowej. Zgodnie z art. 7 ust. 2 i 3 rozporządzenia podstawowego ta kwota subsydium (licznik) została przydzielona do obrotu w wywozie podczas ODP jako właściwy mianownik, ponieważ subsydium zależy od dokonania wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do ilości wytworzonych, wyprodukowanych, wywożonych lub transportowanych.
- (87) Stopa subsydiowania jedyne go współpracującego producenta eksportującego podczas ODP ustalona w odniesieniu do tego programu wynosi 0,1 %.

III. Suma subsydiów podlegających wyrównaniu

- (88) Przypomina się, że w rozporządzeniu (WE) nr 713/2005 suma subsydiów podlegających wyrównaniu, wyrażona proporcjonalnie do wartości, dla jedyne go producenta eksportującego współpracującego w ramach obecnego częściowego przeglądu okresowego wyniosła 35,1 %.
- (89) Podczas obecnego częściowego przeglądu okresowego ustalono, że kwota subsydiów wyrównawczych, wyrażona proporcjonalnie do wartości, wyniosła 11,9 %, jak odnotowano poniżej:

PROGRAM	AAS	DEPBS	EPCGS	ECS	ITIRAD	FMS	Razem
	%	%	%	%	%	%	%
Przedsiębiorstwo							
Ranbaxy Laboratories Ltd.	8,2	2,1	0,1	1,3	0,1	0,1	11,9

- (90) Biorąc powyższe pod uwagę, uznaje się, że poziom subsydiowania w odniesieniu do jedyne go współpracującego producenta eksportującego obniżył się.

IV. Środki wyrównawcze

- (91) Zgodnie z przepisami art. 19 rozporządzenia podstawowego oraz z podstawami dokonania niniejszego częściowego przeglądu okresowego określonymi w pkt 3 zawiadomienia o wszczęciu przeglądu, ustalono, że poziom subsydiowania w odniesieniu do jedyne go współpracującego producenta obniżył się z 35,1 % do 11,9 %, a zatem stawkę cła wyrównawczego nałożonego na tego producenta eksportującego rozporządzeniem (WE) nr 713/2005 należy odpowiednio zmienić.

- (92) W związku z powyższym przypomina się, że w rozporządzeniu (WE) nr 713/2005 stopa subsydiowania przedsiębiorstwa Ranbaxy Laboratories Ltd. była wyższa niż poziom usuwający szkodę. Zgodnie z art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego niższa opłata celna odzwierciedlająca poziom usuwający szkodę została uznana za odpowiednią do usunięcia szkody wobec przemysłu wspólnotowego i dlatego stawka cła wyrównawczego mająca zastosowanie do przywozu od przedsiębiorstwa Ranbaxy Laboratories Ltd. została ustalona na 30,3 %.

- (93) Biorąc pod uwagę powyższe ustalenia i fakt, że stopa subsydiowania jest aktualnie niższa niż poziom usuwający szkodę, indywidualna stawka cła wyrównawczego mająca zastosowanie do jedyne go współpracującego producenta eksportującego, przedsiębiorstwa Ranbaxy Laboratories Ltd., została ustalona na 11,9 %.

- (94) W odniesieniu do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw, które nie współpracowały w obecnym częściowym przeglądzie okresowym, należy zauważyć, że rzeczywiste metody w ramach badanych programów i stopień, w jakim wymagają stosowania środków wyrównawczych, nie zmieniły się od poprzedniego dochodzenia. Dlatego też nie ma powodu do przeliczenia stóp subsydiowania i stawek celnych obowiązujących względem przedsiębiorstw, które nie współpracowały w ramach obecnego częściowego przeglądu okresowego. W związku z tym wymienione w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 713/2005 stawki cła mające zastosowanie w odniesieniu do wszystkich pozostałych stron z wyjątkiem Ranbaxy Laboratories Ltd pozostają niezmienione.
- (95) Stawki cła wyrównawczego dla poszczególnych przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu odzwierciedlają sytuację ustaloną podczas częściowego przeglądu okresowego. Tym samym obowiązują one wyłącznie w odniesieniu do przywozu produktu objętego postępowaniem wytwarzanego przez te przedsiębiorstwa. Przywóz produktu objętego postępowaniem wytwarzanego przez jakiegokolwiek przedsiębiorstwo, które nie jest wymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym przez jednostki powiązane z wymienionymi przedsiębiorstwami, nie może korzystać z tych stawek i będzie podlegać stawce celnej mającej zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.
- (96) Wszelkie wnioski dotyczące zastosowania tych indywidualnych stawek cel wyrównawczych (np. po zmianie nazwy podmiotu lub po zarejestrowaniu nowych podmiotów produkcyjnych lub handlowych) należy niezwłocznie kierować do Komisji⁽¹⁾ wraz ze wszystkimi odnośnymi informacjami, w szczególności na temat wszelkich modyfikacji działalności przedsiębiorstwa związanych z produkcją, sprzedażą krajową i eksportową, związaną na przykład z powyższą zmianą nazwy lub zmianą dotyczącą podmiotów produkcyjnych i handlowych. Jeśli będzie to właściwe, po konsultacjach z Komitetem Doradczym, Komisja jest niniejszym upoważniona do odpowiedniej zmiany rozporządzenia poprzez aktualizację listy przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek celnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Artykuł 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 713/2005 otrzymuje brzmienie:

„2 Stawki celne naliczane od ceny netto na granicy Wspólnoty przed ocleniem, dla przywozów wytworzonych w Indiach przez wymienione poniżej przedsiębiorstwa, ustala się następująco:

- 17,3 % dla KDL Biotech Ltd., Mumbai (kod dodatkowy TARIC: A580),
- 28,1 % dla Nectar Lifesciences Ltd., Chandigarh (kod dodatkowy TARIC: A581),
- 25,3 % dla Nestor Pharmaceuticals Ltd., New Delhi (kod dodatkowy TARIC: A582),
- 11,9 % dla Ranbaxy Laboratories Ltd., New Delhi (kod dodatkowy TARIC: 8221),
- 28,1 % dla Torrent Gujarat Biotech Ltd., Ahmedabad (kod dodatkowy TARIC: A583),
- 28,1 % dla Surya Pharmaceuticals Ltd., Chandigarh (kod dodatkowy TARIC: A584),
- 32 % dla wszystkich pozostałych przedsiębiorstw (kod dodatkowy TARIC: 8900).”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 listopada 2008 r.

W imieniu Rady
M. ALLIOT-MARIE
Przewodniczący

⁽¹⁾ European Commission, Directorate General for Trade, Directorate B – J-79 4/23, Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Brussels.